Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 25-го СІЧНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 25, 1979 No. 18. VOL. LXXXVI.

Появився друком перший із трьох томів „Зібраних Творів" Богдана Кравцева

Ню Йорк. — З кінцем минулого 1978-го року тут під фірмою Української Вільної Академії Наук появився у В-ві Нюйоркської Групи перший із заплянованих трьох „Зібраних Творів" св.п. Богдана Кравцева померлого в листопаді 1975-го року поета, публіциста, науковця та діяча, довголітнього заступника головного редактора „Свободи". Редактором-упорядником першого і двох дальших томів є Богдан Бойчук. Обкладинку і портрет автора Б. Кравцева виконав мистець Любослав Гуцалюк.

Поміщений у першому томі портрет Б. Кравцева у виконанні Л. Гуцалюка

Перший том „Зібраних Творів", що має 380 сторінок, охоплює поетичну творчість, поділену на розділи: „Дорога" /1929/, „Промені" /1930/, „Сонети і строфи"/1033/, „Остання осінь" /1940/, „Під чужими зорями" /1941/, „Зимозелень" /1951/, „Дзвенислава" /1962/, „Глосарій" /1974/, „Квітоліт" /1974/, „Тавторими", „Станси" /1974/, „Осінні строфи", „Вірші для Ніль", „Дозбирані фрагменти" і „Родинні вірші". На початку тому надрукована коротка вступна стаття з загальною оцінкою поетичної творчости Б. Кравцева, коротка „Біографічна нотатка" та „Слово від упорядника". Кінчається том „Примітками", „Неповною біографією рецензій і статтей", алфабетичним покажчиком віршів та змістом. У тексті тому подано ряд оригінальних фотосвітлин. Мистецька обкладинка (тверда) надрукована на білому тлі червоним і чорним кольорами. Кожний із трьох томів матиме ту обкладинку в інших кольорах.

Поява першого та підготова дальших томів „Зібраних Творів" Б. Кравцева була предметом чергових нарад Ділового Комітету Кураторії Фонду для видання літературної спадщини Богдана Кравцева, які відбулися тут в приміщеннях Пластового Дому 26-го грудня м. р. та в яких взяли участь голова Комітету Микола Лебедь, який проводив нарадами, секретар інж. Роман Рогожа, касир пані Уляна Дячук, упорядник збірки Богдан Бойчук та ред. А. Драган. Подавши деякі додаткові вияснення до змісту і впорядкування першого тому, п. Б. Бойчук рівночасно поінформував про завершування вже

(Закінчення на стор. 3)

ГУБ. Б. БИРН І СТЕЙТОВА АСАМБЛЕЯ НЮ ДЖЕРЗІ ВІДМІЧУЮТЬ „ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ"

Трентон, Н. Дж. — Губернатор Ню Джерзі Брендан Бирн і обидві палати стейтової леґіслятури відмітили проклямацією і спеціяльними резолюціями 61-ші роковини проголошення незалежности України і 60-ті роковини Акту Соборности, висловлюючи піддержку українському народові на сучасному етапі його боротьби за волю й незалежність та признання його вітці в ЗСА та в інших країнах вільного світу за постійне наголошування людських й національних п ав. Церемонії в цій столиці стейту відбулись в понеділок, 22-го січня, і в них взяла участь понад 30-членна українська делегація, що її очолював д-р Мирослав Бих, голова Координаційної Ради Відділів УККА в Ню Джерзі, яка займалась влаштуванням цих відмічень на стейтовому рівні.

Програму дня започаткував губ. Бирн підписанням проклямації „Дня Української Незалежности" в присутності української групи. Стверджуючи важливість дати 22-го січня для українського та всіх інших свободолюбних народів світу, губ. Бирн висловився з пошаною про українців в Ню Джерзі й в цілій Америці, які „зберігають свої традиції і тим самим збагачують культурні надбання цілого американського народу". Він закликав всіх громадян стейту приєднатись до українців в їхніх заходах допомогти українському народові в його боротьбі за волю й незалежність. В імені української делегації, яка включала представників Відділів УККА та громадських установ і організацій цього стейту, подяку губ. Бирнові зложили д-р М. Бих і п-і Камілія Гук-Смородська, яка є членом стейтової Дорадчої ради в етнічних справах.

(Світлив ред. І. Длябога)

Губернатор Брендан Бирн під час підписання проклямації „Дня Української Незалежности" в присутності української делегації.

У пополудневих годинах стейтова асамблея і сенат прийняли відповідні резолюції встановлення 22-го січня „Днем Української Незалежности". В асамблеї резолюцію раніше зголосили асемблімени Джексон і Ольшовий, а її піддержали опісля всі члени на пропозицію асемблімена Джорджа Отловського. З короткими промовами виступали асемблімени Вілліям Бейт, Реймонд Лесняк, Том Деверін, Мілдред Гарвін, Джексон і Джозеф Чініс. Перед прийняттям резолюції коротке слово про значення дат 22-го січня виголосив адв. Константин Ванько, голова Відділу УККА на повіти Пассайк-Берген.

У стейтовому сенаті резолюцію вніс сенатор Джозеф Гіркала, а її опісля піддержали всі інші члени цієї палати. З коротким словом в сенаті виступила п-і Люба Остап'як, заступниця голови Координаційної Ради Відділів УККА в Ню Джерзі.

Після офіційних церемоній відбулося прийняття, в якому, крім українських представників, взяло участь біля 30 асемблімень і 15 сенаторів. До зібраних коротко промовляв проф. д-р Іван Головінський з Ратгерського університету.

О. ГЕЙКО ОДЕРЖАЛА „ПОПЕРЕДЖЕННЯ", М. МАРИНОВИЧЕВІ ВІДМОВИЛИ ПОБАЧЕННЯ З РІДНИМИ, РЕПРЕСІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Ще в минулому році КГБ в Києві декілька разів викликало Ольгу Гейко, дружину Миколи Матусевича на „розмови" і допити, погрожуючи їй репресіями, зокрема за її звернення до совєтських і міжнародних установ та організацій в обороні її мужа. „Органи" продовжували теж свою безперебійну кампанію натиску почерез батьків, „знайомих" та „приятелів", щоб змусити її змінити свої погляди, відректися від чоловіка та осудити його „вчинки". 9-го січня 1979 року її викликали знову, дали „попередження" та вимагали підписати стосовний протокол. Ольга Гейко заперечила всі обвинувачення, висунені проти неї, відмовившись підписати протокол.

Як відомо „попередження" ведено ще в 1972 році, у випадку арешту вони можуть бути додатковим актом обвинувачення прокуратури.

Серед тих, які вже раніше одержали такі „попередження" є Марія Гель (у Львові), Оксана Мешко і Григорій Токаюк (у Києві); мала його теж Надія Світлична. „Попереджали" і Йосифа Зісельса в Чернівцях заки його арештовано 8-го грудня 1978 року. До речі, справу Зісельса веде слідчий Варюшін.

Муж О. Гейко — М. Матусевич перебуває тепер в Пермському таборі (618 263 Пермская область, Чусовський р-н, Учр. ВС 389/35). Історик за фахом, член Української Гельсінкської групи, був звільнений з Київського університету за „антирадянські погляди" і за це, що відмовився доносити на своїх колеґ; його арештовано 23-го квітня 1977-го року, разом з Мирославом Мариновичем. Їх засудили 23-го березня 1973-го року на 7 років ув'язнення і 5 років заслання.

Наспіла теж вістка, що якраз недавно відмовили побачення Мирославові Мариновичеві з його рідними, які прибули з Калинівки Васильківського району Київської области до Пермського табору (Учр. ВС 389/36).

М. Маринович, інженер-електрик по професії, був членом Української Гельсінської групи від її заснування, в листопаді 1976 року.

Арештовують підозрілих у шпигунстві в Німеччині

Бонн, Західня Німеччина. — Управління західньонімецької прокуратури повідомило про арешти підозрілих комуністичних шпигунів, які працюють у Західній Німеччині. Ці арешти відбуваються наслідком втечі в Західню Німеччину втаршини східньонімецької розвідки, який передав важливі документи про шпигунську діяльність у Західній Німеччині. Ім'я перебіжчика не подано, одначе представник федеральної західньонімецької прокуратури заявив, що він був працівником міністерства державної безпеки Східньої Німеччини. Цей же представник додав, що одному підозрілому комуністичному агентові вдалося втекти, а п'ятьох арештували.

Справою арештів керує головний федеральний прокуратор Курт Ребманн.

Відзначення Роковин 22 Січня в Асторії

Президент дільниці Квінс Доналд Манес [другий зправа] передає підписану ним проклямацію „Українського Дня" представникам української громади в Асторії

Асторія, Ню Йорк (д-р О. Соколишин). — Заходами Організації Визвольного Фронту, українська громада Асторії відзначила 61-річчя проголошення Самостійности України і 60-річчя Соборности українських земель. В неділю 21-го січня 1979 р. о год. 10-ій рано о. парох Української Католицької Церкви Чесного Хреста в Асторії, відслужив співану урочисту Службу Божу в наміренні українського народу відчитав послання Владики Кир Василя Лостина із Стенфорду та закликав до участи в підписанню Проклямації „Українського Дня" президентом дільниці Квінс Доналдом Манесом. У Службі Божій взяли участь з прапорами представники 35-го Відділу ООЧСУ в Асторії: Бурик, Байко, Дмитерко, яких заміновали п-ні Гуда, Рудик і п. Рудик.

В понеділок в год. 3:30 по полудні президент дільниці Квінсу Доналд Манес підписав Проклямацію „Українського Дня" в його бюрі на Кю Гардинс, в присутності о. пароха Христофора Войтини, Степана Самбоя від Комітету Українських Виборців Квінсу, п-і Стефанії Гуди від ОЖ ОЧСУ в Асторії, д-ра О. Соколишина, голови 35-го Відділу ООЧСУ в Асторії. В делегації ще взяли участь наступні представники: п-ні Марія Нестерчук, голова ОЖ ОЧСУ в Асторії; Наталія Хоманчук, колишня директорка Школи Українознавства, Стефанія На-

(Закінчення на стор. 4)

Паттерсон відмічує Січневі Роковини

Паттерсон, Н. Дж. — Заходами Відділу УККА на повіти Пассейк-Берген, посадник міста Паттерсону Лоренс Креймер взяв участь у церемоніях піднесення американського й українського прапорів на щоглу міської ратуші в понеділок, 22-го січня, в рамках відмічення Січневих Роковин. Згідно зі зарядженням посадника Креймера, український прапор повіватиме впродовж цілого тижня. У п'ятницю, 26-го січня, о год. 10-ій вранці, відбудеться спеціяльна програма біля щогли та в будівлі міської ратуші з участю посадника Креймера. Відділ УККА закликає українських громадян взяти численну участь в цій програмі.

Посадник Джерзі Сити гордиться українським прапором на ратуші міста

Джерзі Сити. — Я гордий з того, що можу підняти цей синьо-жовтий прапор волі біля зоряного американського на відмічення Дня Української Незалежности — говорив посадник цього надгодсонського міста Томас Смит, в понеділок, 22-го січня, до двох десятків репрезентантів місцевої Української Громади, які зібралися в ратуші міста на церемонію піднесення українського прапору. Раніше посадник Смит підписав в приявності зібраних відповідну Проклямацію, проголошуючи 22-го січня „Днем Української Незалежности" для пригадки і відзначення проголошення в тому дні 61 рік тому незалежности Української Народної Республіки, а рік пізніше, 22-го січня 1919-го року, Акту Злуки всіх українських земель в одну народоправну Українську Державу. Церемонія в ратуші міста відбулася, як і в багатьох попередніх роках, з ініціятиви місцевого Відділу УК-Комітету, перешкодженого голову якого, д-ра Євгена Котика, заступав на цій церемонії містоголова Відділу і рівночасно голова УНДому п. Володимир Білик. Між репрезентантами місцевих установ і організацій були виконуючий обов'язки шефа міської поліції Іван Фриц, міський комішенер (в Реґуляційній Раді) і головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, головний касир УНС пані Уляна Дячук, Союз Українок Америка репрезентували пані Галина Білик і Євгенія Рубчак, Відділ ООЧСУ п. Антін Шубак, „Самопоміч" П. Франц Колодій, Народний Дім, крім п. В. Білика, репрезентували голова корпорації Петро Зеппл та Олесь Благітка, були також у своїх однострох пластуни і сумівці.

Церемонію підписання проклямації Дня Української Незалежности та піднесенням українського прапору, поруч американського, на ратуші Джерзі Сити закінчено співом українського національного гимну та українським „Дякую", що його виголосив усім учасникам церемонії посадник Смит.

Резолюційна комісія остаточно оформила резолюції Третього СКВУ

Філядельфія. — Резолюційна Комісія остаточно оформила зголошені на пленарних сесіях та на комісіях понад 40 резолюцій Третього Світового Конгресу Вільних Українців, що відбувся в листопаді м. р. в Ню Йорку та передала їх для познайомлення і затвердження Президії Секретаріяту СКВУ, яка матиме свою пленарну сесію 3-го лютого ц. р. в Торонті. Резолюційна Комісія прийняла та апробувала кінцевий текст резолюцій, як їх з дорученням і на прохання Комісії оформив проф. д-р Петро Стерчо. Справа перевірки та схвалення цих резолюцій в їх остаточному оформленні була предметом нарад Комісії, що відбулися тут у приміщеннях головної канцелярія „Провидіння" минулої суботи, 20-го січня з участю: голови Президії СКВУ п. Миколи Плав'юка, першого заступника голови і чергового голови Президії мгра Івана Базарка і членів Комісії проф. д-ра Петра Стерча, д-ра Михайла Кушніра, проф. д-ра Богдана Гнатюка, пані Лідії Бурачинської та д-ра Володимира Душника. В нарадах взяв участь також ред. А. Драган, з правом гостя. п. М. Плав'юк, мгр І. Базарко і д-р В. Душник обговорю-

(Закінчення на стор. 3)

ІСЛЯМСЬКИЙ ЛІДЕР ХОМЕЇНІ ПЛЯНУЄ ПЕРЕБРАТИ ВЛАДУ В ІРАНІ, ГОЛОВА „ТИМЧАСОВОЇ КОРОЛІВСЬКОЇ РАДИ" ЗРЕЗИҐНУВАВ

Теґран. — Лідер мусулманської опозиції мулла Аятоллах Рухоллах Хомейні, який живе в екзилі в Франції і керує рухом проти шаха Мохаммеда Різа Паглеві, заявив, що він плянує взяти владу в свої руки і створити „ісламську республіку".

Аятоллах Махмуд Талеґані, один із ісламських керівників у Теґрані, заявив на пресконференції, що мусулманська опозиція рішена витиснути уряд прем'єр-міністра Шахпур Бахтіяра і загрозив, що „іранський народ може почати „священну війну" проти армії, якщо вона намагатиметься зробити переворот". Коментатори уважають, що заява Талеґані вказує на можливість конфронтації між мусулманською опозицією і військом.

Натомість генерал Аббас Ґарабаґі, керівник штабу іранської армії, заявив, що військо має намір підтримувати уряд прем'єра Бахтіяра.

В іранському місті Різаєх відбулися сутички поміж сторонниками шаха і його противниками, було п'ятьох убитих.

Пресові агентства подають, що мулла Хомейні остаточно вирішив повернутися до Ірану, сподіваючись його повороту, після п'ятнадцяти років життя в екзилі, в п'ятницю, 26-го січня ц.р. Повернення мулли Хомейні та намагання його заступити уряд Бахтіяра своєю „Радою Ісламської Революції" може спричинитися до нового зудару, як твердять політичні коментатори, поміж опозицією і військом.

З Нофль-лє-шато, Франція, пресові агентства повідомили про те, що Саід Ялаледін Теґрані, голова „королівської ради", яка мала б сповняти обов'язки шаха Паглеві, зрезиґнував і заявив свою льояльність муллі Хомейні, на домагання останнього Теґрані написав власноручно свою резиґнацію зазначаючи, що це робить „з поваги до думки Аятоллаха (Хомейні), який вважає, що цей орган нелеґальний".

Резиґнація Теґрані — це дальший удар по урядові Бахтіяра і структурі, яку залишив шах Мохаммед Різа Паглеві.

Сомоза поновно відкидає плян плебісциту

Вашінґтон. — Президент Нікараґуи Анастазіо Сомоза поновно відкинув плян плебісциту в цій країні, який мав рішати про його політичну майбутність та про встановлення нового ладу.

Хоча Сомоза погодився ще минулого року на переведення плебісциту в Нікараґуї, що його мала б перевести спеціяльна комісія з рамени Організації Американських Держав (ОАС), то він вже кількакратно відкинув пропоновані комісією пляни. В комісії працюють представники ЗСА, Ґватемалі й Домініканської Республіки, а уряд ЗСА був погодився доставити технічний персонал і відповідні машини на переведення плебісциту.

Речники уряду ЗСА висловили побоювання, що поновне відкинення пляну Сомозою угробить взагалі ідею плебісциту, якого вимагають опозиційні круги зорганізовані в т. зв. Широкий Опозиційний Фронт. Вони певно уважають, що теперішнє відкинення пляну плебісциту може причинитись до посилення заворушень в Нікараґуї, а то й збройних сутичок поміж партизанами і військом уряду Сомози.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ У ПОВІТІ НАССАВ

Гемстед, Н. Й. (М. Курчак). — Відділ УККА Повіту Нассав приготовляється відзначити і цього року Річницю Світлих Дат Незалежности і Соборности. Імпреза відбудеться 28 січня ц. р.

Президент Повіту Ф. Пурсел в Мінеолі та мейори трьох сусідніх міст: Гемстед, Гленков і Ойстербей, видали вже відповідні проклямації, проголошуючи день 22 січня 1979 року „Днем Української Незалежности" в названих містах та в цілому повіті Нассав.

В неділю 28 січня ц. р. в місцевих українських церквах будуть відправлені Служби Божі в намірені українського народу, а по полудні о год. 4-ій відбудеться святкова Академія в залі Українського Католицького Центру в Юніондейл, присвячена цим Двом Датам.

ЧВЕРТЬРІЧНЕ ЗАСІДАННЯ НТШ В ЗСА

Ню Йорк. — Чергове квартальне засідання управи Наукового Товариства ім. Шевченка відбудеться цієї суботи, 27-го січня 1979 р. в приміщенні Товариства при 320 Вест 13-та вулиця (ріг 8-ої евеню). На порядку нарад: звітування із численних імпрез, які відбулися для відзначення 30-ліття НТШ в ЗСА, зокрема ювілейного наукового конгресу, який відбувся в приміщеннях Колюмбійського університету і в Українського Інституту в Ню Йорку; плян праці і бюджет на 1979 рік; видавничий плян, розбудова бібліотеки, співпраця з НТШ в інших країнах, об'єднаними Генеральним секретаріятом, сесія яких відбулася в жовтні м. р. та інші справи.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ В ОЗОН ПАРКУ

Озон Парк, Н. Й. — Відзначення Української Державности і Соборности відбудеться тут в неділю, 28-го січня ц. р. о год. 3:30 по полудні в церковній залі при 77-06 87-ма вулиця заходами Відділу УККА, головою якого тепер є Василь Босак. Святочну доповідь на цьому Святі виголосить дир. Роман Крупка, а в мистецькій частині виступлять: співак Лев Рейнарович, соліст-бандурист Роман Левицький, хор церкви св. Духа в Брукліні, декляматори з-посеред молоді тощо. Проклямації губернатора Гю Кері, посадника Едварда Кача і президента дільниці Квінс Т. Манеса прочитає О. Бабський.

ПРОСФОРА В АСТОРІЇ

Асторія, Н. Й. — У неділю, 28-го січня ц. р., о год. 1-ій по полудні тут в Домі СУМ при 34-14 31-ша евеню відбудеться Різдвяна профора, що її влаштовують спільно ОУВФ. У програмі: святочне слово — ред. Ігор Длябога, виступ гуртка бандуристів при Осередку СУМ Америки під керівництвом Володимира Лехіцького, деклямації тощо. Вступ 5 долярів для дорослих; для дітей вступ вільний.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holi days by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Косик, Володимир Левенець, (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поважна перешкода

Саме в час, коли заіснували поважні вигляди на відновлення перерваних мирових переговорів між Ізраїлем і Єгиптом, бо уряди цих двох країн, в наслідок наполегливих заходів Вашінґтону, заявили свою готовість приступити до таких переговорів, знову виринула поважна перешкода: уряд прем'єра Менахема Беґіна повідомив, що незабаром встановить три нові оселі військового характеру на окупованих арабських землях на західньому березі ріки Йордан і біля міста Ґази, а крім того, перемінить одну вже давніше існуючу військову оселю на цивільне селище.

Ізраїльські оселі на окупованих арабських територіях, — а цих осель є понад 50, — вже раніше були поважною перешкодою на шляху до єгипетсько-ізраїльського замирення. Ця політика Єрусалиму в минулому викликувала гостру негативну реакцію з боку цілого арабського світу, як теж з боку уряду ЗСА. Президент Джіммі Картер і члени його уряду кількакратно заявили і далі твердять, що ізраїльські оселі на арабських землях є ,,нелегальні'' і становлять поважну перешкоду для замирення на Близькому Сході.

Однак, як виходить, раніша і теперішня критика не має належного впливу на ізраїльський уряд, бо він щойно проголосив свої пляни щодо трьох нових осель саме напередодні прибуття на Близький Схід американського дипломати Альфреда Атертона, який старатиметься довести до відновлення безпосередніх переговорів між Єрусалимом та Ізраїлем.

Не можна заперечити факту, що Ізраїль находиться в небезпечному становищі, якщо взяти до уваги кількісно переважаючу силу арабського світу. Однак, треба також зрозуміти арабів, які не хочуть погодитися, щоб їхні території на західньому березі Йордану і біля Ґази, окуповані під час війни в 1967-му році, стали складовою частиною Ізраїля, бо ізраїльський уряд, створюючи там оселі, твердить, що ці території, мовляв, є історичними землями жидівського народу і тому Ізраїль не звільнить їх, хоча погоджується надати місцевим палестинським арабам внутрішню автономію.

Справа ізраїльських осель на окупованих арабських землях — це важлива перешкода до єгипетсько-ізраїльського порозуміння і остаточного підписання мирового договору між цими двома країнами, які у вересні минулого року у Кемп Дейвіді, Меріленд, підписали тимчасові мирові домовлення. Питання осель теж дуже утруднить майбутні старання загального замирення на Близькому Сході. Треба надіятися, що уряд прем'єра Беґіна виявить більшу гнучкість в тій справі і погодиться на компроміси, бо тільки в такий спосіб можна буде запевнити, що мировий діялог, розпочатий в листопаді 1977-го року єгипетським президентом Анваром ель-Садатом, увінчається остаточним успіхом.

Економіка ЗСА зросла на 6,1 відсотка

Вашінґтон. — Продовж останніх трьох місяців минулого року економічний зріст ЗСА становив 6,1 відсотка, що, згідно з твердженням урядових економістів, вказує, що в 1979-му році не буде економічної рецесії, як це передбачували деякі спеціялісти з приватного сектора.

Протягом четвертого кварталу 1978-го року американські громадяни закупили велику кількість автомобілів, телевізійних апаратів та інших приладів домашнього устаткування і власне це було головною причиною чому економічний зріст становив аж 6,1 відсотка.

Хоча урядові економісти твердять, що статистика за останній квартал минулого року доказує, що в 1979-му році не буде економічної рецесії, то деякі приватні аналітики вважають, що рецесія таки наступить, але щойно в 1980-му році. Вони рівнож вказують, що за останніх три місяці погіршився інфляційний стан, хоча Білий Дім веде боротьбу проти інфляції.

Ярослав Курдидик

КАМБОДЖА, ІРАН І САЛТ-ІІ

Коли переглядати пресу, дослівно із усіх континентів і проаналізувавши її критично та об'єктивно стає дещо може дивним, що автори у своїх політичних та мілітарних оглядах про теперішнє положення, неначе бто змовилися у тотожності розцінювання нашої політичної дійсности, як теж у чіткому передбачуванні і робленні висновків із найближчого майбуття.

Зачнімо від обговорювання Камбоджі, найновішої політичної події, що, без сумніву, висувається на чоло сензацій світу. Деякі коментатори заявляють, що справу Камбоджі можна було передбачити зараз таки після нещодавного підписання ,,пакту дружби та взаїмної допомоги'' — що має тривати 25 років — між Сайґоном і Москвою. Цей пакт був ,,відкритям семафору і зеленим світлом'' для в'єтнамської армії, яка своєю кількісною переваґою, модерними змоторизованими з'єднаннями та бойовим летунством, упродовж двох тижнів, дослівно зліквідувала владування дотеперішнього прем'єра Поль Пота і його заступника Єнг Сарі.

Китайський віцепрем'єр Тенґ Сіяо-пінґ називає із повною слушністю, що оволодіння Камбоджі новим прихильним для Москви урядом, який очолють Ген Сарім та Чія Сім слід уважати за частину совєтського допоміжного пляну, щоб поширити і закріпити московську колоніяльну імперію у Південній Азії. А професор Вей Шіґ-Гуа, що вчить міжнародню політику на Університеті в Пекіні каже, що конфлікт являється частиною програми В'єтнаму, щоб об'єднати Камбоджу і Ляос під в'єтнамською контролею. Очевидно продовжує Шіґ-Гуа, що за лаштунками цього пляну стоїть Москва, яка старається закріпити свої впливи в обширі цілої Південної Азії.

З того приводу ,,ді Вельт'' пише, що осівшись в Індокитаю, совєтським стратеґам вдалося створити другий, досить підступно та хитро заінсценізований, фронт на півдні свого найбільшого ворога, число — 1, тобто Китаю. І ніде правди діти, але того роду ,,обмуровування Китаю з півдня'' дуже поважно загрожує і так уже понад міру напруженій стратеґічній ситуації між СССР і Китаєм.

Західна розвідка подає, що в інвазії на Камбоджу з в'єтнамського боку прий мало участь біля 125.000 вояків проти 20-30.000 камбоджського війська, та що Китай не припинив ще й досі пересування і нагромаджування військ на китайсько-в'єтнамському кордоні, включно з танками, артилерією і з частиною свого бойового летунства. Ці самі джерела повідомляють, що таке саме зосереджування та підсилювання військ помітне теж і на китайсько-совєтському кордоні. Досі однак не вдалося ствердити, чи пересування совєтських військ пов'язане у якійсь мірі із теперішньою індокитайською війною, чи просто це слід приняти, як пересторогу для Пекіну з боку Москви, проти будь-якого нападу на В'єтнам.

А тепер, перенесім на мент нашу увагу до другого ,,запального місця'' на нашому земному глобусі Ірану, про який пишуть чимало журналістів в консервативній пресі про те, чи ЗСА своєю підтримкою іранського шаха не роблять, мовляв, тієї помилки, яка у дещо подібній формі трапилася була 30 років тому в Китаї? Тоді теж всі засоби інформації, включно із американською могутньою пресою, підтримували — ,,незаступимого ніким іншим, післаного призначенням, — Чіянґ-Кай-шека''?

Очевидно, що СССР робить усе можливе, щоб, використовуючи теперішні заколоти в Ірані, підтримувати з усіх сил настрої проти шаха. З американського боку появилися перестороги, що коли СССР не змінить своєї тактики вмішування у внутрішні справи Ірану, як теж і в прихилюванні симпатій інших держав у Перському Заливі, то це, безумовно, матиме дуже неґативний вплив на детант і підписання САЛТ-ІІ.

Це факт, що упадок шаха може викликати скалю найрізнородніших емоцій, але одне враження залишиться понад усякий сумнів, що він намагався вивести свій нарід із ,,доби середноріччя'' та показати йому сучасний модерний світ, піднести права жінок, зліквідувати високу, бо аж 95 відсоткову неграмотність, як теж піднести загальний життєвий рівень. А для Заходу було, чи не найважніше те, що шах уважався втіленням політичної стабільности на Близькому Сході, запевненням строгого антикомунізму, сполегливим доставцем нафтокопалин для Европи, Японії та Ізраїлю. А для ЗСА зокрема, шах, із приспішенням розбудови іранської оборони та економіки, був одним із найкращих ,,покупців'', даючи водночас 10-кам тисяч американців затруднення в праці.

,,Джерусалим Пост'' пише не без рації, що не лишень для ЗСА, але теж і для всього вільного світу була б злагода у теперішніх іранських неполадках, із якої вийшов би ,,авторитативний уряд'', очолюваний конституційним монархом, або хоч би ,,перехідною реґенційною радою''. Чому?...

Бо кожна інша зміна буде для Заходу не корисною.

Загально відомо, що теперішню опозицію проти шаха веде ,,Тверда Лівиця'', із великими впливами на університетах та робітни-

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Ільків

ГОСПОДАРЮВАННЯ НАФТОЮ КРАЇНАМИ ОПЕК

В господарському житті кожної нації, зокрема промислових країн, нафта належить до найважніших середників, що доставляє енерґію для руху машин. В 1974 році країни продуценти і експортери нафти (ОПЕК) договорилися і орґанізовано підвищили ціну на нафтові продукти. Підвищення ціни на нафту головно арабськими країнами, було подиктоване історичною справедливістю і конечністю їхніх країн. Розгляньмо коротко цю справу тому, що резерви нафти вичерпуються, і справи нафтової ропи в майбутньому буде постійною темою дискусії всіх країн.

Підвищення ціни на нафту мало принести господарські користі, в першу черґу, власникам родовищ нафти. Тому, вже в 1974 році, дохід з торгівлі нафтою рівнявся 62 більйони долярів, в порівнянні до 2.0 більйонів долярів у 1972 році, а 9 більйонів долярів у 1973 році. Отже, економісти-експерти вже в той час ставили собі питання, який вплив на світову господарку, чи міжнародну фінансову систему матиме велике нагромадження капіталу арабськими країнами. При тому вони виявили велике зацікавлення імпортом. Були також припущення, що надмірне нагромадження капіталу в країнах ОПЕК може порушити міжнародні економічні взаємини. Ще інші дослідники твердили, що мимо великих зисків з продажу нафти торговельний балянс країн ОПЕК буде пасивний з огляду на їхній великий імпорт, що перевищить їхні доходи і перемінить їхній балянс у дефіцитний.

Після неповних п'ятьох років країни ОПЕК як групами мали біля 170 більйонів долярів приходів, тому вони були переконані, що ці доходи покривають їхні потреби імпорту. Одначе, від того ж 1974 року, дохід з продажі нафти постійно знижувався до приблизно 35 більйонів в 1977 і 20 більйонів в 1978 роках. Причиною до зменшення доходу було велике збільшення імпорту країнами ОПЕК, інвестиції в розбудову шкільництва, доріг, транспорту та взагалі народних господарств. При тому вони, тобто країни ОПЕК, уділили позички, засобом бондів, для західньоевропейських країн на приблизно 90 більйонів долярів. Так, промислові країни Західньої Европи розв'язали довгореченцевими кредитами свої фінансові зобов'язання супроти країн ОПЕК. В тій ситуації потерпіли бідніші країни, яуі не дістали жадної або невеликі позички від Міжнародного Валютного Фонду, чи Світового Банку, які займаються тими справами.

Немає сумніву, що підвищення ціни на нафтові вироби мало неґативний господарський вплив на країни-експортери, дивлячись з господарського боку Також це відноситься і до ЗСА, в яких економічний ріст був цілий час задовільний. Але підвищення ціни на нафтові вироби не мала безпосереднього інфляційного значіння. Країни ОПЕК, маючи грошову надвишку, уможливлювали легкий кредит для промислових країн Заходу, і в тому відношенні доляр скористав, тому що нафта оцінюється в долярах. З того висновок такий, що експортери нафти уможливили більший імпорт до своїх країн, так що сьогодні їхня міжнародна торгівля збалянсована, і, крім Савдійської Арабії, тільки деякі з них мають дефіцит, який виносив біля 20 більйонів в 1978 році. Виходить, що країни ОПЕК зменшать доставу кредитових фондів на міжнародний ринок, так як частина зиску піде на покриття дефіцитів. У такій ситуації ЗСА залишаться і надалі кредитором для світової економіки. Але, мимо всього, нафтовий ,,картель'' працюватиме ефективно тому, що попит на нафту буде збільшуватися рівномірно з господарським поступом у світі, одначе ці високі ціни на нафту підказуватимуть поробити більші ощадження в тій ділянці.

Відкриття і експлуатація нових родовищ нафти не є задовільненою на сьогоднішні господарські потреби. Тому можна сподіватися, що продукція країн ОПЕК вдержиться на тій самій височині що тепер, при тому також і їхній дохід. Мимо сподівань на те, що країни ОПЕК поділяться, вони залишилися об'єднані. Періодичне підвищення ціни на нафту, що рівнятиметься 14,5 відсотка, не було ні для кого несподіванкою, і це вказує, що, мабуть, і не буде ніяких змін в економічній політиці країн ОПЕК, яку вони провадили дотепер. Савдійська Арабія, що має великі індустріяльні пляни, буде їх реалізувати зисками з нафти. Нафта все таки залишиться джерелом енерґії, мимо того, що, мабуть, ціни на вироби з неї будуть збільшуватися. Країни ОПЕК будуть і надалі доставцями капіталу і кредитів промисловим країнами у світі. З поширенням міжнародної торгівлі впливи арабських країн щораз більше збільшуватимуться на міжнародному ринку, тому треба сподіватися також їхніх більших впливів в економічних реформах сучасних господарських систем у світі.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ В СПРАВІ РЕВОЛЮЦІЇ В ІРАНІ

Події в Ірані займають увагу цілого світу, і ми очевидно теж заінтересовані в тому, що діється на південносхідньому кордоні Совєтського Союзу. В числах з 30-го листопада і 1-го грудня вмістила ,,Свобода'' мою інформаційну статейку про ,,Іранську революцію''. у тій короткій статейці я намагався вказати на соціополітичні та релігійні причини тієї революції, звертаючи увагу на те, що нарід має оправдані причини буритись проти авторитарного режиму шаха, та що наше уявлення про те, що все це інспіроване совєтськими аґентами, не находить підтвердження у фактах.

Після появи моєї статтейки, ,,Свобода'' видрукувала статтю Платковського, а відтак Богданського (ч. за 13-те грудня). В останній статті автор, нав'язуючи до моєї статейки, твердить, що за тією революцією стоять ,,каґебісти у рясах мулів''.

Совєти без сумніву тримають руку на живчику світових подій. Але я не бачу цілі переоцінювати засяг їхніх впливів і приписувати їм успіхи, до яких їх руки закороткі. У святочних числах популярних журналів ,,Тайм'', ,,НюзВік'', ,,Ю.С. Нюз Вік енд Ворлд'' появилось багато матеріялів, де коментатори і політичні аналітики розцінюють ситуацію в Ірані в тому самому світлі, як це я вияснив на сторінках ,,Свободи'' раніше, хоч в обмеженій формі. Якщо б хтось був заінтересований у ще глибшій аналізі іранської революції, поручаю статтю, яка появилась тиждень тому в престижевому, присвяченому міжнародним подіям журналі ,,Форейн Афферс''. Там директор центру для Студій Середнього Сходу, проф. Джемс А. Біл, аналізує дуже точно іранські події і бачить їх у такому ж світлі, як я: совєти доступу до іранських революціонерів не мають і ними не кермують. Релігійний мотив у тій революції надто сильний, іранці знають совєтів так добре, як ми, і тому немає підстав приймати, що революцією керують ,,каґебісти у мулівських рясах''.

Чому це пишу? Йдеться мені про об'єктивну, сперту на аналізі фактів, інформацію про події у світі. Наша т. зв. зовнішня політика залежить від правильної і вірної оцінки подій у світі і міжнародної ситуації в цілому. Коли не будемо базувати наших визвольних заходів на об'єктивній і вірній інформації й аналізі, а тільки на здогадах, то це буде тупцювання у завороженому колі.

Микола Бараболяк
Ціцеро, Ілл.

ЧОМУ ТАК СЛАБО РЕАҐУЄМО?

У жовтні я написала в ,,Листах до редакції'' про телевізійну програму на 9-му каналі п. з. ,,Незнана війна'' та про потребу негайної нашої реакції у випадку фальшивих даних чи коментарів. Як відомо, ціла ця серія двадцяти програм по суботам, створена на підставі совєтських фільмів і джерел.

Як можна було сподіватись, серія збудована однобічно та тенденційно: вона створює враження, начебто не американське, а совєтське телебачення голоссило свою пропаганду. Хто слідкує точно за кожним відтинком тієї програми, міг досі найти безліч моментів, які вимагали спростування чи звернення уваги на їхню тенденційність. Як наприклад поміж інших одне з ,,світлих речень'': ,,Kiev — mother of Russia''.

Але, на жаль, ми українці завжди більше говоримо, як діємо. У бюрі телевізійної станції ч. 9, що передає цю програму інформують, що досі вони одержали лише декілька листів і телефонів у цій справі. Також лише 2-3 листи прийшли до Крайової Едукаційної Асоціяції., яка цю програму поручає та навіть оголошує її у нюйоркських підземках.

Як, отже, можемо вичікувати висліду наших протестів коли в інших випадках (наприклад, у насвітлюванні проблеми арабів і жидів) протестують негайно дослівно тисячами телефонів чи листів до відповідних чинників. Справді, стоїмо далеко позаду саме там, де можемо щось позитивного зробити, і де можемо відносно легко та безкоштовно опрокинути кожну фальшиву інформацію про нас і нашу історію. Тільки говорити між собою, що нам діється кривда і писати про це в українській пресі ніяк і нікому не допоможе!

Ольга Кузьмович

Відкрито другий університетський курс українознавства в Австралії

Аделаїда (Інф. ФУСАКУА). — Після успішного першого Літнього Курсу Українознавства, що відбувся в лютому 1978 року в Сіднейському університеті, відкрито 15.1.79 другий такий курс, цим разом в Аделаїдському університеті в Південній Австралії, в співпраці з Представництвом Українського Вільного Університету на Австралію.

В імені Фундації Українознавчих Студій (ФУСА) вітав присутніх о. Н. Плічковський, голова, й після короткого слова передав провід інавґураційної церемонії проф. Яр. Рудницькому з Канади, академічному керівникові курсу. Привітавши коло 30 присутніх в тому й голову стейтової Української Громади, мґра З. Ростека, він пояснив ціль курсу й його структуру. Він складатиметься з трьох паралельних серій викладів: метод навчання української мови — викладач мґр В. Чекалюк із Сіднею; історії української літератури — викладач д-р А. Власенко-Бойцун із ЗСА; історії української культури — виклади проф. Вол. Янева (відчитані ,,ім абсентія'') і типологія культур у контакті проф. Яр. Рудницького.

Додаткові пояснення про свої лекції подали мґр Чекалюк і д-р Власенко-Бойцун; опісля проф. Рудницький дав інавґураційний виклад про ,,стан лексикографії в Україні й на еміґрації''. Вечір закінчено чайним прийняттям, де присутні мали змогу познайомитися взаємно. Того ж вечора телевізійна станція ,,7'' передала інтерв'ю з проф. Яр. Рудницьким на загально - австралійській сітці.

Омелян Плешкевич

ЕКОНОМІКА–ПІДСТАВОВА СИЛА УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

(Доповідь на Пленарній Сесії III Конґресу СКВУ)

[2]

Зовсім іншу картину господарської дії проявляє Аргентина. Українського населення там приблизно 300.000. Постійна інфляція не дала змоги на плянову працю в господарському секторі. Фінансово-господарську працю започатковано в 1951 році створенням кооперативи ,,Відродження'' на чолі зі знаним кооператором директором Яхном. В умовинах неустабілізування валюти не будемо покликуватися на бухгалтерійно-статистичний облік. З діючих 2-ох кооператив кооператива ,,Відродження'' начислює коло 7.000 членів. За час свого існування вона видала 34.000 позичок, а вже в 5-ох початкових роках (до 1956 р.) допомогла заснувати 190 промислових підприємств та створити 104 торговельні кампанії. Організувала дві великі філії у двох провінціях Чако і Мендоза. В центрі Буенос Айрес збудувала кооперативний репрезентаційний дім і своїм кредитом допомогла Т-ву ,,Відродження'' збудувати репрезентаційний будинок з великою театральною залею, придбала відпочинкову оселю ,,Калина'' в околиці Буенос Айрес.

В Европі економічним потенціялом розпоряджають наші поселенці у Великій Британії. Живе там приблизно 25 тисяч українців. При тому через більший приплив еміґрації мужчин багато подруж є мішаних — не всі діти почуваються українцями. В терені діє Союз Українців Великої Британії. Установа фінансового характеру має біля 15.000 членів та 6 мільйонів долярів майна. Торговельна кооператива ,,Нова Фортуна'' начислює 620 членів і 750.000 долярів майна. Торговельна кооператива ,,Нова Фортуна'' начислює 620 членів і 750.000 долярів майна з річним оборотом близько 4 мільйонів долярів.

Коли ж говорити про дві найбільші числом країни українського поселення, тобто про Канаду та Америку, то тут уже маємо до діла з загально відомими фактами, бо ці країни найбільше заавансовані в українському кооперативному русі, та найбагатші в українській торгівлі і промислі. Обидві країни — це найстарші терени української еміґрації і мають свою багату і цікаву історію. Ми зупинимося тільки на великих майном і числом членства фінансових установах та яку ролю вони відігравали і відіграють в українському народному господарстві.

На першому пляні маємо БРАТСЬКІ СОЮЗИ. Нові поселенці застали їх вже зорганізованими з поважними на ті повоєнні часи досягненнями і ми своїм масовим членством ще більше скріпили їх. Сьогодні у Союзах охоплено приблизно 90-100 тисяч осіб з капіталом около 65 мільйонів. Союзи з самого початку свого існування вели тут майже всю національно-культурну роботу і розгортали господарську ініціятиву, не кажучи вже про те, що їм передовсім завдячуємо збереженням нашої національної ідентичности. За допомогою Союзів будувалися тут наші церкви, народні доми, організувалися школи і поставали перші господарські установи. Вони теж були першими піонерами-інформаторами серед американського чи канадійського загалу про Україну. На сьогодні вони творять основні колони нашої тут національної будівлі у різних аспектах зорганізованого життя, хоча в основному їх діяльність має передовсім характер обезпеченевих інституцій.

КООПЕРАЦІЯ. Як переємники і носії наших традиційних форм громадської самодопомоги ми взялися організувати так в Канаді, як і Америці (ЗСА) цілу мережу українських передовсім кредетових кооператив, які включилися в загально-канадську чи американську кооперацію, а вслід за ними пішли наші поселенці Австралії, Арґентини та Европи.

По Другій світовій війні ми застали тільки дві кооперативи в Канаді, що почали діяти тут ще в 30-их роках. На сьогодні Українська Світова Кооперативна Рада зі своїми крайовими централями об'єднує 92 кооперативи і нараховує понад 100 тисяч членства та 322 мільйони оборотового капіталу, і в структурі СКВУ знайшла своє заслужене місце. Але не дивлячись на те, наша кооперація, з жалем треба ствердити, не знайшлась ще у вершку належної уваги чинників, що кермують українським зорганізованим життям. Ми маємо на увазі відсутність організаційного чи хоч би консультативного зв'язку з краєвими централями.

Кооперація при відповідній співдії могла б відіграти вже раніше поважну ролю економічно-допоміжного чинника, не говорячи про льокальну допомогу наших кооператив і їх жертвенність на національні чи церковні цілі, але про ту взаємодію, пов'язаність між громадськими чинниками і світом кооперації. Але хай ця зрештою заввага не притемнює нам дальших висновків. Хочемо лише пригадати і ствердити, що наша кооперація була тією динамічною силою, що дуже поважно причинилася до розвитку і розбудови не тільки української економіки на Рідних Землях, але вона завжди своїми ресурсами служила загально-національним цілям і вона готова сьогодні до таких послуг нашим краєвим централям — нашій надбудові. Ми глибоко переконані, що нарешті прийшов час, щоб саме сцентралізована українська кооперація репрезентована Українською Світовою Кооперативною Радою, Централею Українських Кооператив Америки (ЦУКА), чи Радою Українських Кооператив Канади і Австралії враз з Ліґою українських щадниць знайде своє гідне і необхідне місце як дуже важний партнер в структурі нашої надбудови в СКВУ. А коли приходиться нам говорити про третій сектор української зорганізованої економіки, то ми тут маємо на увазі пекредовсім покищо 3 українські щадниці, тобто позичкові каси в ЗСА (Чікаґо, Філядельфія, Нюарк), які нагромадили поважну суму капіталу (понад 75 мільйонів).

Ці щадниці, об'єднані в свою Ліґу, хоч згідно з законом зобов'язані обслуговувати не тільки український елемент, все таки мають своє національне обличчя. Найбільша з них — це щадниця ,,Певність'' в Чікаґо, начислює понад 40 мільйонів оборотового капіталу, а врешті УКРАЇНСЬКІ КУПЦІ, ПРОМИСЛОВЦІ І ПРОФЕСІОНАЛІСТИ — це наймолодша формація в побудові української економіки, має теж перед собою великі можливості і дуже добрі перспективи. Вони теж вже себе визначили, оформили і треба вірити, що в недалекому часі зуміють зорганізувати в своїх лавах оту невелику, але важну армію підприємців, які себе напевно відповідно проявлять на нашому економічному фронті.

В підсумках наших дотеперішніх міркувань і з'ясовань треба підкреслити, що всі досі названі фінансові інституції економічного характеру представляють собою не абияку силу.

За нашими загальними підрахунками вони розпоряджають ось такими капіталами:

1. Кооперація	322 мільйони
2. Братські Союзи	65 мільйонів
3. Щадниці	75 мільйонів
Разом це складає	462 мільйони долярів.

Це наше поважне досягнення за останніх 30 років праці.

[Продовження буде]

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Появився друком...

(Закінчення зі стор. 1)

підготову до друку другого та заавансовану підготову третього томів. Другий том приблизно такої самої величини, як перший, охоплює наукові і літературознавчі праці та матиме вступні вияснення і розділи: 1. Мітологія української землі, 2. Ренесанс і реформація, 3. Шевченко і 4. Література наших часів. Третій том охоплюватиме публіцистичну творчість Б. Кравцева „В обороні української культури і літератури" перед нищенням і фальсифікацією в поневоленій Батьківщині.

Під час нарад окрему увагу приділено справам фінансування цього коштованого видання. Висилка першого тому усім передплатникам уже закінчується і тепер у продажу цей том коштує вже 15.00 долярів. (У передплаті він коштував 12.00 долярів). З уваги на більші ніж передбачувано кошти друку, дальшу передплату на всі три томи, себто передплату на другий і третій томи та вже післяплату на надрукований перший том збільшено для тих, хто цю передплату тепер надішле із дотеперішних 25 на 35.00 долярів. У продажу другий і третій томи, подібно, як тепер уже перший том, коштуватимуть по 15.00, отже кожний, хто ще тепер надішле передплату на всі три томи, заощадить собі 10.00 долярів. Кожний із двох останніх томів у передплаті поодиноко коштує 12.00 долярів.

Появу другого тому друком передбачається на другу половину цього року.

Замовлення і передплату на всі три томи пересилати на адресу: B. Krawciw Publishing FUND c/o Ulana M. Diachuk, UNA, 30 Montgomery St. Jersey City, N. J. 07302.

Перший том можна набути в книгарні „Свободи" та в місцевих книгарнях.

Резолюційна Комісія...

(Закінчення зі стор. 1)

вали справу деяких публікацій СКВУ та потреби і можливості дальшого розвитку і скріплення пресово-інформаційної служби цієї організаційної надбудови українців у вільному світі.

Остаточний текст резолюцій Третього СКВУ має чотири головні частини: 1. Вступні ствердження 2. Резолюції до положення в Україні, 3. Резолюції у справах вільної української спільноти та, вкінці, 4. Рекомендації і постанови.

Президент СКВУ М. Плав'юк закінчив наради подякою проф. д-рові Стерчові та членам Резолюційної Комісії за „блискучо виконане завдання".

ПЕКІН ЗАПРОШУЄ МИСТЦІВ ТАЙВАНУ НА СПІЛЬНІ ВИСТУПИ

Пекін. — Міністер культури Китайської Народної Республіки Гуанґ Чен звернувся із формальним запрошенням до мистців Тайвану відвідати Пекін та взяти участь з китайськими артистами у фестивалі з нагоди встановлення КНР.

Повідомляючи про запрошення, пресове аґентство Гсінгуа відмітило, що міністерство культури КНР заплянувало ряд величавих імпрез на цей рік у зв'язку з 30-річчям встановлення КНР, яке припадає на 1-го жовтня ц. р.

****

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

****

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 30 січня 1978 р., несподівано, відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І ЗЯТЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КЕРОД

Цією дорогою висловлюємо наші найщиріші слова подяки Родині, Друзям і Знайомим, які численно прибули з близьких і дальших сторін, щоб відпровадити Покійного Володимира на місце Його Вічного Спочинку.

Щиро дякуємо Всім, що в хвилинах нашого найбільшого болю і смутку, склали нам свої співчуття особисто, листовно і телефонічно.

Дякуємо за виголошені зворушливі прощальні промови, за підкреслення непересічної громадської праці Покійного і Його шляхетної вдачі, інж. М. Галіву, від середовища ЗП УГВР, д-рові Р. Дражньовському від Управи Братства Дивізійників, мґр Я Щербанюкові від Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви і від товаришів з гімназії, п. Ціхові, п. Е. Стахову, інж. Б. Підгайному, проф. М. Лабунці.

Щиро дякуємо п. Романові Данилюкові, який з рамени Братства Першої Української Дивізії УНА, перевів збірку поміж членами Братства і, замість квітів на могилу, зложив 340.00 дол. на будову церкви св. Юра в Ню Йорку.

Дякуємо всім нижче поданим, що склали свою пожертву:

По 20.00 дол. — Роман Дражньовський, Роман Ільницький. Евген Стахів. Ярослав Полатайко. Маріян Цьолко.

По 15.00 дол. — Роман Данилюк, Роман Гаєцький.

По 10.00 дол. — Богдан Артимишин, Всеволод Будний, Іван Дмитрик, Мирон Залінський, Андрій Закревський, Роман Кобрин, Микола Крумшин, Юрій Лопатинський, Стефан Мазурок, Мирослав Мац Мирослав Пастушенко, Омелян Плечен, Орест Слупчинський, Юрій Ференцевич, Стефан Шепарович.

По 5.00 дол. — Іван Бродило, Кирило Григорович, Петро Згоба, Волтер Стек, Ярослав Колодій, Роман Костирка, Михайло Ліщинський, Роман Мацук, Богдан Семенюк, Богдан Фостяк, Микола Турецький, Василь Шикеринець.

Рівнож дякуємо Всім, що замість квітів на могилу бл. п. Володимира, склали свої пожертви на інші добродійні цілі.

Щира подяка панству Олі і Романові Гаєцьким за їхні часті відвідини хворого Володимира у шпиталі.

Дякуємо рівнож Парохії св. Юра за дбайливе переведення похоронних відправ.

Нехай Всевишній винагородить Вас Усіх своєю Ласкою.

———

Рівночасно повідомляємо, що
В ПЕРШУ БОЛЮЧУ І СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ЗЯТЯ

бл. п.
ВОЛОДИМИРА КЕРОДА

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві св. Юра в Ню Йорку при 7-ій вул.
в неділю, 28 січня 1979 р., о год. 4-ій по пол.
з ПАНАХИДОЮ
і у вівторок, 30 січня 1979 р., о год. 8-ій ранку
Про молитви за душу Покійного Володимира, просять —

дружина — ІРИНА
син — АДРІЯН
донька — ІВАННА
з родинами

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

П О Д Я К А

В суботу, 2-го грудня 1978 р. з волі Всевишнього відійшов у Вічність на 89-му році свого трудолюбивого життя і 62-му році священослужіння

бл. п. о. крилошанин
ПАВЛО ДЖУЛИНСЬКИЙ

наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідо і Прадідо.

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Всечеснішим Отцям і Приятелям, які постійно відвідували Покійного в лікарні.

Дякуємо д-рові О. Фаріонові за довголітню безкорисну лікарську опіку і поміч.

Рівнож дякуємо всім лікарам за опіку під час перебування в лікарні.

Найсердечнішу подяку складаємо о. митратові М. Бутринському — настоятелеві собору св. Володимира і Ольги в Чікаґо за синівську та віддану любов Покійному.

Щиро дякуємо за переведення величавих похоронних відправ і за його теплі та зворушливі до сліз слова.

Дуже дякуємо великому зборові священиків зі всіх Чікаґських парафій за участю Преосвященного Владики Кир Ярослава Ґабра та о. протопресвітера Ф. Білецького з православного собору св. Володимира.

Дуже сердечно дякуємо хорові „Прометей" під проводом проф. Р. Андрушка і чоловічому хорові під проводом о. І. Кротеця в Чікаґо за їхнє звеличання похоронних відправ.

Сердечну подяку складаємо Сестрицтву Покрова Пресвятої Богородиці собору св. Володимира і Ольги, за підготовлення тризни.

Дуже дякуємо всім Братствам при соборі св. Володимира і Ольги.

Щира подяка Братству Бориса і Гліба за започаткування стипендії для теологів в імені Покійного о. Павла Джулинського.

Сердечно дякуємо всім парафіянам і людям доброї волі за сердечні вияви співчуття у тяжких хвилинах нашого горя.

Дуже дякуємо Блаженнішому Патріярхові Йосифові за особливу пам'ять і письмове співчуття, за вислання особистого відпоручника о. Петра Стецюка, за його участь у похоронах та зворушливі слова в Чікаґо і Торонто, складаємо о. Петрові щире спасибі.

Найсердечніша подяка душпастирові св. Володимира і Ольги о. І. Кротецеві та членові президії — д-р Б. Старухові за відпровадження тіла Покійного до Торонта. Своєю присутністю і сердечними словами вони виявили велику любов і відданість до Покійного і родини.

Дуже сердечну подяку складаємо о. деканові І. Сиротинському, настоятелеві церкви св. о. Николая в Торонті, за переведення похоронів, його зворушливі слова та відпровадження Покійного на вічний спочинок.

Щиро дякуємо Преосвященному Владиці Борецькому та величавому зборові священиків за відслуження священичого похорону та Архиєрейської Служби Божої.

Сердечну подяку складаємо Проводові, юначкам і юнакам Пластової Станиці в Торонті та Крайовій Пластовій Старшині за участь у похоронах і їхні співчуття родині.

Нашим усім Приятелям за їхні дійсно щирі усні та письмові слова співчуття в тяжких хвилинах розлуки з нашою Найдорожчою Особою. За їхні щирі пожертви на Патріярший Фонд, на іконостас у соборі св. Володимира і Ольги в Чікаґо, квіти, вінки, пожертви на Служби Божі та віддання нашому Покійному останню прислугу, складаємо цією дорогою найсердечніші подяки.

Нехай Всевишній нагородить усіх Вас сторицею.

РОДИНА

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. ЗЕНОВІЯ СТЕФАНИШИНА

буде відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в суботу, 27 січня 1979 р., о год. 9 ранку
в церкві Благовіщення Преч. Діви Марії
1206 Валлей Рд., Мелрозе Парк, Філядельфія, Па.

Про молитви у цей болючий день просять
Знайомих і Приятелів —

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього, дня 11-го листопада 1978 р. відійшла від нас у Вічність
наша Найдорожча Дружина, Мама і Бабця
бл. п. СТЕФАНІЯ ІЛЕВИЧ-ГАВРИЛЮК

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку Усім, що своєю участю у похоронних відправах звеличали пам'ять Покійної та віддали Покійній останню прислугу.

Сердечно дякуємо Всечеснішим Отцям: о. крилошанинові Любомирові Мудрому, о. Володимирові Шараневичеві, та о. Дмитрові Лаптуті за відправлення Святої Літургії та похоронних обрядів.

Хорові „Бурлаки" за співи під час похоронних відправ.

За прощальні слова над гробом Покійної: д-рові Михайлові Лозі від УККА та пані Ярославі Борачок від 49-го Відділу СУА.

Пані Оксані Бережницькій за влаштування поминок та всім паням, які не жаліючи часу ні труду приготовили поминки.

За спомини про Покійну на поминках: нашому Дорогому Вуйкові Осипові Залеському від родини, та Ярославові Пришлякові від Пластової Станиці.

Родині та всім нашим Приятелям і Знайомим за вислови співчуття, моральну піддержку і поміч в часі нашого горя, за пожертви на Служби Божі за упокій душі Покійної і за пожертви на добродійні цілі в пам'ять Покійної.

Нехай Всевишній нагородить Вас Усіх сторицею.

муж — ІВАН
син — ОСИП з дружиною АНЕЮ та дітьми
СТЕФЧИКОМ І ПЕТРУСЕМ
доні — МАРТА з мужем ЮРІЄМ
ДІЯНА
УЛЯНА

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. СТЕФАНІЇ ІЛЕВИЧ-ГАВРИЛЮК зложили на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД:

100.00 дол. — Інж. Михась і Марія Душенки.

25.00 дол. Хор „Бурлаки", Степан і Татіяна Душенки, Оля Якубовська.

20.00 дол. — Іван і Марія Іскали, Орися Перейма, Маркіян і Ліда Стасюки.

15.00 дол. — Александер і Оксана Бережницькі, Юліян і Ірена Коссовські, Мирослав Перейма.

10.00 дол. — Михайло і Теодозія Депутати, Зенко і Ксеня Депутати, Федір і Ема Іскали, Степан і Ярослава Малюци, Марта Перейма, Петро і Анна Поліщуки, Теодозій і Галя Пришляки, Євгенія Чапельська, Богдан і Ліда Хомяки, Надія Волинець.

5.00 дол. — Д-р Михайло і д-р Уляна Лози, Марія Паньків. Петро і Анна Тютюнник.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. СТЕФАНІЇ ІЛЕВИЧ-ГАВРИЛЮК зложили на ФОНД СКВУ:

25.00 дол. — Богдан і Мирослава Лади.

10.00 дол. — Ярослав і Оля Городецькі, Василь і Анна Федораки.

5.00 дол. — Олена Морозевич, Джін і Ірена Гакмут, пан і пані Едвин Гакмут.

На ФКУ-ГАРВАРД

25.00 дол. — Степан і Татіяна Душенки.

На СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ім. ЛИПИНСЬКОГО у Філядельфії

20.00 дол. — Степан і Татіяна Душенки.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. нашої Дорогої Землячки і Куми
Катерини Дац
складаємо
на Фундацію ім. Симона В. Петлюри:

Родина К. Степового	$25.00
Хрищениця Ольга Степова	15.00

———

Горем прибитій Родині виносимо наше сердечне співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу
Незабутнього Тіточного Брата
бл. п. д-ра Данила Антоневича
жертвуємо 50.00 долярів
на видавничий фонд Наукового Товариства ім. Шевченка.

Ірина і Петро ПАЛАШЕВСЬКІ

Центральний Комітет Станиславівщини
зі сумом повідомляє Земляків Станиславівщини, що дня 12-го січня 1979 року відійшов у Вічність, на 87-му році життя

бл. п.
Проф. РОМАН ЧУБАТИЙ

учасник Визвольних Змагань у рядах Українських Січових Стрільців та Української Галицької Армії, виховник пластової молоді та гімназійний професор українських шкіл в Станиславові, Львові та на еміґрації.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Родині висловлюємо глибоке співчуття.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ СТАНИСЛАВІВЩИНИ

Управа Українського Патріярхального Світового Об'єднання і Крайова Управа за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви
діляться сумною вісткою з усією Патріярхальною Громадою і Українським Громадянством,
що дня 19-го січня 1979 р., по тяжкій і довгій недузі, відійшла у Вічність, у Берхен, Бельгія

св. п.
СОФІЯ ЗЕЛЕНА

дружина Голови УПСО, проф. Петра Зеленого та мама донечки Надії.

Покійна була ревною помічницею свойого Чоловіка у праці для добра нашої Помісної Церкви та Українського Народу.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Президія УПСО і Крайова Управа Т-ва за ПУ ПУКЦеркви в ЗСА

Опечаленому Чоловікові і Донечці та всій Рідні Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

КАМБОДЖА...

(Закінчення зі стор. 2)

чих організаціях. Очевидно, що із чисто тактичних причин, ця „Тверда Лівиця" співпрацює з релігійною мусулманською, реакційною фракцією, яка обвинувачує шаха, що він, мовляв, „намагається злібералізувати доосновно всі перські традиції". Згадана ж опозиція добивається повного і основного розброєння Ірану.

Військові знавці кажуть, що під сучасну пору Іран являється за чергою п'ятою воюючою силою у світі, а його наймодерніше вивінувана армія відстрашує і здержує Совєтський Союз від „вільного перемаршу до Перського Заливу." Москва не наважується на будь-яку „мілітарну авантюру" в тому обширі так довго, як довго діючою і сильною залишається іранська армія. Коли б однак прийшло до того, що мілітарна хунта перебрала б евентуальне владування, то в Ірані буде диктатура, і не припиняться постійні ребелії, а тим самим, Іран перемінився б у непевного майбутнього союзника Заходу.

Навівши два останні приклади із проникнення Москви в Камбоджі та Ірані і маючи на думці не так давно переведені подібні встрявання та насаджування своїх впливів в Анголі, Мозамбіку, Родезії, Етіопії, Афганістані та Ємені, „Лос Анджелос Тайм" висунув таке сміливе та логічне питання: — „Чи всі наші попередні досвіди з недодотримуванням, ламанням і ...ванням різних домовлень з Совєтським Союзом ...ть нам дати повну ґарантію, що якраз тепер із підписанням САЛТ-ІІ СССР із політичного об...щика переміниться на повновартісного джентельмена?"

Перегляньмо в найбільш скороченій формі період поміж САЛТ-ІІ і теперішнім, приготовлюваним до підпису договором, САЛТ-ІІ:

Починаючи від САЛТ-І совєти перевели досліди і розбудували чотири нових ракетних систем: СС-16, СС-17, СС-18 і СС-19, а надобавок ще і ракету для атомових підводних човнів СС-Н8. За той же самий час не створено в ЗСА ніяких нових, більшого типу ракет.

СССР добудовує кожного тижня по 2-3 бомбовики типу „Бекфаєр", які можуть дуже легко долетіти з атомовими бомбами до берегів ЗСА, а опісля причалити на Кубі. Зате наші бомбовики Б-52, які можуть долетіти до Совєтського Союзу мають по 23 роки. У порівнянні до 2.600 літаків-перехоплювачів, до яких в останніх трьох роках почали добавлятись найновішого типу МІҐ-25, ЗСА мають тільки половину літаків-перехоплювачів. Совєтська модерна бойова і допоміжна фльота починає зсовувати американську на друге місце.

Основуючися на такій суворій дійсності голова Шефів Об'єднаних Штабів ствержує, що совєтська стратегічна політика зводиться в основному до спроможности: — „Битися, перетривати і виграти атомову війну". Тоді, як американська стратегія побудована на принципі, щоб уникати війни, то совєтська навпаки, побудована на виграші війни.

Не так давно надруковано дуже цікаву заввагу в „Інтеліджен Дайджест": — „Замісць того, щоб затрачувати час і дебатувати про мотиви та про те, хто завинив у тому, що ЗСА дозволяють спихати себе з першого на друге місце, ми мусимо домагатися від наших законодавців, докладання всіх сил для того, щоб ЗСА не оглядаючись на всякі „розброєневі договори" розбудовували свою оборону до такої потужности, щоб ніхто з ворогів не наважувався ставати з ними до перегонів, знаючи заздалегідь, що він буде знищений."

Новини з Українського Гарварду

Кембридж, Масс. (ФКУ). — У черговому, люксусово виданому каталозі престижевого видавництва „Гарвард Юніверситі Пресс", серед оголошених книг, навесну 1979 року, подано назви та опис двох публікацій в ділянці україністики. Наукова праця проф. І. Зілинського „Фонетичний опис української мови", яка появиться друком заходами УНІГУ вже в близькому часі, та „Псалтир" — старинна пам'ятка давньої України, що появився друком завдяки щедрости меценатів Йосифа й Анни Іванових. „Псалтир" втішається значним попитом серед читацької публіки. В описі цієї книги вже зникло, мабуть назавжди, окреслення „Рашша". Це, як зазначено в названому каталозі — фоторепродукція манускрипту писаного в часах і на території Київської Русі.

Понад триста книг та журналів подарувала парафія української православної церкви св. Андрія у Бостоні до Гарвардської бібліотеки. В цій збірці — 17 цінних серійних видань: „Рідна Школа" (Львів), „Наша Культура" (Варшава), „Українська Родина", „Нова Україна" (Прага) і такі рідкості як „Рідна Мова" (Варшава) та „Сурма" (Львів, 1939).

У подарованій збірці є теж ранні українсько-американські випуски. Значна кількість томів збірки, що її власником була згадана церква, це дари з бібліотек Данила Бортника та Петра Мороза. Передачу книг до Гарварду запропонували та перевели п-во Діяки.

У Гарвардській Меморіяльній церкві та Аппелтон каплиці є гарний звичай, при заклику дзвона, відмовляти щоденні молитви кожного ранку. По молитвах — обговорювання біблійних тем. Короткі проповіді виголошують часто визначні особистості.

У понеділок, 8-го січня ц. р., в згаданій каплиці із проповіддю виступав проф. Ігор Шевченко, заступник директора УНІГУ.

У четвер, 11-го січня ц. р., завітала до Гарварду, в супроводі Тита Геврика, Надія Світлична. Вона познайомилась з директорами УНІГУ проф. О. Пріцаком і проф. І. Шевченком, як також з деканом проф. Е. Кінаном та провела декілька годин на дружніх розмовах із професорами, аспірантами й студентами. Головною темою розмов були проблеми української культури та науки, їхній стан, потреби та можливості. Постановлено затіснити співпрацю Н. Світличної з УНІГУ. Вона незвичайно інтеліґентна, високоосвічена, із знаменитим знанням української мови, студенти Гарварду могтимуть багато скористати із постійного зв'язку з тією репрезентанткою сучасної України.

Леґендарний, дотепно окреслений як меценат-на-рати, д-р Євген Омельський, знову переслав на фонд українських студій в Гарварді 1,000 долярів. Це подивугідна шляхетна людина. Свою жертвенність посунув до крайніх меж, бо майже до своєрідного самовідречення. Загальна сума його пожертв, вплачувана на рати, досягла висоти 87,100 долярів і творить в Гарвардському університеті нерухомий фонд ім. д-ра Євгена Омельського, з якого прибуток призначений на фінансування видань УНІГУ.

Відзначення Роковин...

(Закінчення зі стор. 1)

ум, заступниця голови Г.У. та заступниця голови Відділу Українського Допомогового Комітету „Діти-Дітям" ім. Ольги Кобилянської в Асторії, Анастазія Цвях від 455-го Відділу УНС ім. Лесі Українки в Асторії, Мелянія Чолій від ОЖ ООЧСУ в Асторії. Всі пані були у гарних українських вишитих блюзочках. Також взяли участь М. Ривак від Українських Католицьких Ветеранів, станиця ч. 1619 „Чесного Христа", д-р В. Савчак голова Товариства Українських Правників Америки, Маріян Курочка і Андрій Малан, оба від 5-го Відділу УНС — Б-ва Св. Миколая в Асторії, Теодор Воробець від 61 Відділу Українського Братського Союзу, Василь Наум, організаційний референт 35 Від. ООЧСУ та голова Комітету „Підгаєдчини" в Асторії, як також Іван Луцик, б. учасник УПА та представник Української Народної Помочі в Асторії, активний член 35-го Відділу ООЧСУ.

Проклямацію Українського Дня президент Дільниці Квінсу Доналд Манес передав організаційному референтові Василеві Наумові для збереження. Також заходом голови 35-го Відділу ООЧСУ, д-ра О. Соколишина вислано письмо до новообраної конґресменки Джеральдіни А. Феррари у Вашінґтоні, з проханням внести відповідні вписи до Американського Конґресового Рекорду, як то було за її попередника, колишнього конґресмена Джеймса Дж. Дейлені.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Юрій Писарський визначний учень в летунській школі

Юрій Писарський, син Євгена та Стефанії Писарських, народився 1-го січня 1959 року в Ст. Пол., Міннесота. У цьому ж місті він учащав до української початкової школи при церкві св. Володимира Великого, закінчивши навчання добрим успіхом. Він був добрим декляматором і часто виступав на українських імпрезах, як: на академії Державности, святкуваннях Тараса Шевченка та інших, заслуживши собі в Твин Ситі на признання.

Після закінчення у 1977 році з добрим успіхом Сіблій Сеньйор гай скул, його прийнято до летунської школи, т.зв. Лекланд—Летунська База, де він знаходиться і сьогодні.

Минулого року він тут закінчив перший рік вишколу, з-поміж 50-ох учнів, отримавши нагороду, яки перший та найкращий учень цієї школи, медалю та свідоцтво, де написано: „Летун Юрій Писарський, ґрадуант Лекланд Летунської бази зі спеціяльністю охорони на літаках".

Летун Юрій Писарський

Командувач цієї бази вислав до батьків Юрка лист в якому написав, що батьки повинні радіти та бути гордими зі свого сина, що так добре вчиться.

Павло Білинський — ґрадуант Військової Академії в Бразилії

Павло Білинський закінчив дипломом дві військові школи в Бразилії — 3-річну кадетську школу в Кампінас)EsPCEx) та 4-річну Військову Академію в Аґуляс Неґрас(Aman)Павло на протязі семирічного навчання у цих школах мав гарні успіхи та завжди належав до так званої „десятки першунів".

Павло Білинський продовжує, уже традиційне в родині Білинських військове ремесло. Його прадіди служили в цісарських арміях, дідо в австрійській, його батько Богдан — це колишній старшина Першої Української Національної Армії, а він, Павло — бразилійської.

Павло Білинський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 28-го СІЧНЯ 1979 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні звичайні загальні збори Т-ва Сокіл 336 Відд., о год. 2-ій по пол. в кафетерії церкви св. Йосафата, 5720 Стейт Рд., Парма, Огайо 44134. Присутність чл. обов'язкова. — В. Лагошняк, пред., В. Стригун, фін. секр., д-р П. Телішевський, рек. секр. і касир.

МЕНВІЛЛ, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 349 Відд., о год. 3-ій по пол. в церковній залі св. Михаїла, Схід 3-тя вул. Проситься чл. прибути. Є багато важних справ. — Г. Трензилюк, гол., В. Бойко, кас., М. Захарко, секр.

ПІТТСБУРҐ, Па. Річні збори 53-го Відд., о год. 4-ій по пол. в УНДомі, на другому пов., в приміщенні „Самопомочі, 113 Карсон вул., Савт Сайд, Піттсбурґ, Па. Проситься чл. прибути. — Ч. Сачко, пред., Д. Головатий, секр.

МІЛВІЛЛ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 347-ий Відд., о год. 12-ій дня, в залі УК Церкви свв. ап. Петра і Павла, 47 Сентер Ґров Рд. На порядку: відкриття, вибір президії, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти уступаючої Управи і. К. Комісії, дискусія над звітами й вибір нової Управи і К. Комісії на 1979 р. Проситься чл. прибути. —Т. Сущик, гол., С. Чопик, кас., Катерина Ґордон сек.

ГАСТІНҐ-ОН-ГАДСОН, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 6-ий Відд., о год. 3-ій по пол. в Американському Клюбі при 9 Вашінґтон вул. На порядку: звіти Управи та вибір нової на 1979 р. Проситься чл. прибути. — Д. Жупник, гол., І. Пециляк, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. І. Франка 83-ій Відд., о год. 3-ій по пол., в залі Дому Окр. К-ту УНС, 5004 Н. Олд Йорк Рд. На порядку: відкриття, вибір президії, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти — Управи і К. Комісії, дискусія, уділення абсолюторії, вибір нової Управи на 1979 р., внески, запити і закриття. По нарадах буде перекуска для чл. Відділу. — П. Ткач, гол., А. Кушнір, секр., І. Кусен, гол. К. Комісії.

**Yearly meeting and election of officers, Branch 386, Ukrainian National Association, to be held Sunday, January 28, 1979, at noon at St. John's Ukrainian Church parlors, Clark Street, Sharon, Pa. — Katherine Joho, Secretary, Branch 386, U.N.A., 30 Hazen Road, Sharpsville, Pa., 16150.*